

POSTANOWIENIE

Dnia 4.02.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Ireny Wojcieszak oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. – P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2kkw

postanowił:

1. odmówić **skazanemu A. K. s. B.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 08.11.2012r., sygn. akt XIVK 1120/11; 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 23.05.2012r., sygn. akt IIK 246/12; kary zastępczej 86 dni pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wS.z dnia 03.01.2013r., sygn. akt IIK 1172/12;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany A. K. złożył wniosek o udzielenie mu przerwy w karze, podnosząc trudną sytuację rodzinną oraz potrzebę zapewnienia osobistej pomocy chorym rodzicom.

Wniosek nie jest zasadny.

Z wywiadu środowiskowego z dnia 28.01.2016r. wynika, że sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna, a co za tym idzie nie wymaga jego obecności w domu. Matka skazanego T. S. i jej mąż S. mieszkają w miejscowości (...), w domu należącym do W. S.. Ustalono, że T. S. w przeszłości przebyła zawał mięśnia sercowego. Korzystała z opieki medycznej. Objęta była leczeniem kardiologicznym w Samodzielnym Publicznym Miejskim Zakładzie Opieki Zdrowotnej w S.. Obecnie, stan jej zdrowia jest stabilny.

Ojczym skazanego S. S. (2) w październiku 2015r. uległ wypadkowi, w wyniku którego doznał urazu nogi i miednicy. Obecnie, ma problemy z poruszaniem się tym niemniej nie wymaga stałej opieki ze strony osoby trzeciej w wykonywaniu codziennych czynności. Stwierdzić należy, że z uwagi na rozpoznane schorzenie rodzice skazanego nie byli pozbawieni fachowej opieki lekarskiej i w razie potrzeby korzystali z usług specjalistycznych placówek opieki zdrowotnej. Fakt ten potwierdza dokumentacja medyczna załączona do akt sprawy w postaci karty informacyjnej leczenia szpitalnego. Wskazać w tym miejscu należy, że rozpoznane u rodziców skazanego dolegliwości bólowe nie są jednak na tyle poważne by uniemożliwiały im w miarę normalne funkcjonowanie, w tym prowadzenie gospodarstwa domowego.

Sytuacja finansowa rodziców skazanego także jest ustabilizowana. Matka otrzymuje świadczenie w formie zasiłku stałego wypłacanego z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w kwocie 302

złoty, ojczym zaś korzysta z zasiłku opiekuńczego przyznanego na niepełnosprawną matkę, której jest opiekunem. Rodzice skazanego posiadają więc środki finansowe na własne utrzymanie, które są wprawdzie skromne, niemniej jednak na tyle wystarczające by mogli zaspokajać swoje niezbędne potrzeby życiowe.

W tej sytuacji, pobyt skazanego na wolności nie jest w chwili obecnej konieczny, zważywszy na to, że na wolności pozostaje dorosła siostra skazanego A. P. (l.36), która w razie zaistnienia potrzeby może udzielić najbliższemu stosownej pomocy, zwłaszcza, że na co dzień mieszka w S.. Ponadto, rodzice skazanego, w zależności od potrzeb, mogą w każdej chwili zwrócić się do miejscowej ośrodka opieki społecznej z wnioskiem o przyznanie pielęgniarki środowiskowej, która nawet kilka razy w tygodniu zapewniałaby niezbędną opiekę, także tę związaną z wykonywaniem czynności higienicznych.

Okoliczność, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy osobom najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, jest normalną konsekwencją odbywania kary, nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (vide : post. SA (...) z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11). Popelniając przestępstwa skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Jednocześnie, należy zważyć, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w L. z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 4.01.2016r. skazany odbywa karę pozbawienia wolności za czyn z art.286§1kk, art.297§1kk, art.209§1kk, art.288§1kk art.278§1kk. Świadczy to niewątpliwie o tym, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym, a naruszenie przez niego porządku prawnego nie było zdarzeniem incydentalnym. W ocenie Sądu zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że skazany udzieloną mu przerwę w karze mógłby wykorzystać niezgodnie z przeznaczeniem.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego A. K. o udzielenie przerwy w karze za bezzasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art.626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw.